

[Forsvarsministeren.]

som vi kan det, skal vi ikke blive hængende i København med mange af vore områder.

Jeg vil også gerne sige til det ærede medlem, for at det også skal være sagt i denne forbindelse, at det spørgsmål, det ærede medlem ved anden lejlighed har rejst over for mig, om fredning af visse områder, er vi særdeles positivt interesseret i. Jeg skal nævne, at den højtærede minister for kulturelle anliggender og jeg selv har nedsat et fælles udvalg, hvis opgave er at gennemgå alle forsvarrets terræner og øvelsespladser for at finde alle de områder frem, som egner sig til fredning, eller som man ønsker fredet under den ene eller den anden form. Vi er særdeles villige til at sikre sådanne områder, også de dele af Oksbølområdet, som det ærede medlem i særlig grad har omtalt.

Endelig må jeg måske gøre et par enkelte bemærkninger til det ærede medlem hr. Bækgaard. Jeg tror, jeg allerede i princippet har besvaret flere af de ting, det ærede medlem var inde på, og kan måske nøjes med to enkelte bemærkninger. Det ærede medlem spurgte, om ikke den tekniske udvikling for forsvar vil medføre, at der kun er nogle få årtiers brug for de store arealer. Jeg skal nok vogte mig for atspå om den våbentekniske udvikling; den har jo givet adskillige overraskelser i den sidste menneskealder; og hvad der kan komme i den næste menneskealder, er der jo ingen der ved. Men jeg tror nu, at hvis der sker en stærkere våbenteknisk udvikling end den, vi er inde i for øjeblikket, betyder det snarere, at man — som det faktisk er situationen i dag — går tilbage, jeg havde nær sagt til de mere primitive våben. Derfor tror jeg, at langt ud i fremtiden vil der være brug for de arealstørrelser, som efter vor vurdering i dag er nødvendige, og det vil efter min opfattelse, så langt man kan vurdere ud i fremtiden, ikke være forkert disposition at foretage den ekspropriation, der her er tale om.

Vi er naturligvis interesseret i at give rimelige afviklingsmuligheder for dem, der ved ekspropriation skal afstå deres ejendomme, og jeg tror, at vi nemt kan snakke os til rette om afviklingsterminer, som kan passe begge parter. Vi kan måske også, i det omfang der eventuelt er mulighed for det — og det er der på visse områder — tale sammen om eventuelle forpagtningsordninger, der

kan indgå som led i en afvikling for dem, der i særlig grad måtte ønske at forblive, og hvis område er sådan placeret, at en forpagtning vil være naturlig.

Endelig vil jeg gerne slutte med en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Foged, der var inde på, hvorfor vi ikke på et tidligere tidspunkt havde kunnet snakke os til rette om de former, hvorunder en ekspropriation ved Oksbøl kunne finde sted. Det kan naturligvis diskuteres, hvilke former der skal anvendes. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at vi fra forsvarrets side allerede i sommeren 1962 har ført forhandlinger, således at en række myndigheder og personer, herunder de i forslaget berørte 2 kommuner, er blevet orienteret om forslagets omfang og art ved en række møder, efterfulgt af omtale i dagspressen. Det vil altså sige, at der allerede på et meget tidligt tidspunkt har været ført omfattende forhandlinger og drøftelser om dette problem, således at man ikke med rimelighed kan påstå, at vi er gået stille med dørene eller har søgt at luske os frem i denne sag, men at vi åbent og på et meget tidligt tidspunkt er gået ind i drøftelserne af spørgsmålet.

Jeg vil endnu en gang gerne takke de ordførere, der har givet udtryk for tilslutning til, at dette spørgsmål behandles videre i finansudvalget, hvor jeg naturligvis, når som helst det måtte ønskes, er til rådighed for fortsatte drøftelser.

Ordføreren for forslagsstillerne (Skærpenborg-Nielsen): Jeg vil gerne sige tak for den debat, der har været ført om vort forslag. Desværre er jeg jo ikke i den situation at kunne takke hverken for en bred eller mindre bred tilslutning til det forslag til folketingsbeslutning, vi har fremsat, og det er vi naturligvis meget, meget ked af.

Jeg har alligevel et par ganske få bemærkninger til det, der har været anført her under debatten. Nu har vi så fået at vide af den højtærede forsvarsminister, at ekspropriationerne ved Oksbøl er uundgæelige, og de er altså uundgæelige, selv om man nu foretager en fortsat undersøgelse af forskellige spørgsmål i finansudvalget, og det er der så heller ikke noget at gøre ved. Det er tragisk for den befolkning, det drejer sig om, og det er tragisk for mange andre ting.

Jeg har en enkelt bemærkning til det ære-